

Dag Burgemeester!

Tim De Winter, vrijwilliger vogelwerkgroep VWG+

We zullen het geweten hebben. Het zijn gemeenteraadsverkiezingen geweest. Straten vol megagrote koppen met een wassen glimlach en goedbedachte slogans. Een brievenbus uitpuilend van reclame voor deze of gene kandidaat. Ter informering van de burger, zoals dat heet. Maar goed, het hoort erbij; en gelukkig is dit een democratie. En nu weten we tenminste wie de nieuwe burgemeester is! Nu we het over burgemeesters hebben: het kan soms gebeuren dat je zo'n burgemeester op het water ziet dobberen. Of dat die domweg op een dak zit. Of op een paaltje. En je hebt grote burgemeesters en kleine burgemeesters. Serieus.

Meeuwenburgemeesters

Het zijn een soort meeuwen, die burgemeesters. Zeldzame beesten die hier 's winters al eens op bezoek komen. En je hebt dus effectief de grote en de kleine.

Het was een zekere Duitse meneer Martens die in 1675 op zijn zeereis naar Spitsbergen de grote burgemeester zag en beschreef: *"De Vleugelen zijn bleeck blauw, tot over den geheele rugge, doch aen d'eynden wit: Gelijck oock het heele Lyf wit is"*. Zo. Nu weet je het. Het is een witte meeuw met blijkbaar wat blauw op de vleugels. In ieder geval, de naam 'burgemeester' vond die Martens wel toepasselijk omdat die meeuwen broedden op een hogere plek dan de andere meeuwen, alsof ze de baas zijn. En ze zagen er ook groter en statiger uit dan de andere meeuwen, dus een beetje burgemeester van de andere Spitsbergse vogels. In het echte leven is zo'n burgemeester-meeuw inderdaad wel een ferm bakbeest, al zijn er andere meeuwen die hier rondzweven en er ook wel imposant uit-

zien: de grote mantelmeeuw bijvoorbeeld, of de zilvermeeuw, waar die burgemeester goed op lijkt. Alleen heeft een volwassen zilvermeeuw nog zwarte vleugelpunten; een grote burgemeester heeft een smetteloos wit verenkleed. Sjik beest. Enkel de sjerp ontbreekt nog.

De kleine burgemeester is iets kleiner (het zou wel wreed zijn mocht dat niet het geval zijn) en voor de rest een beetje hetzelfde als die grote. De verschillen zijn zo subtiel dat je echt al naar details moet kijken. Iets kleiner dan een zilvermeeuw. Kortere poten, rondere kop en een kortere hals. En een wat groenachtige tint op de snavel. Het is prutswerk, dat meeuwen kijken.

Speciale burgemeesters

Zo'n burgemeester tegenkomen in het straatbeeld is bij ons nog tamelijk speciaal. Beide soorten zijn meeuwen van het noorden: ze broeden in Groenland, IJsland, Spitsbergen

en Canada. Hoe kouder, hoe liever. Tijdens winterperiodes zakken ze wat zuidelijker af en komen ze al eens op bezoek in de lage landen. Zoals vorige winter, toen er eind januari 2018 een kleine burgemeester zat aan de Tolhuisbrug in Gent. Het moet daar goed zijn, blijkbaar. Dat beest foerageerde een hele periode tussen de Muide en het Houtdok en bracht een heel leger vogelkijkers en fotografen op de been. Speciaal om naar een burgemeester te komen kijken. Het is toch wat.

Maar die grote zat hier dus ook vorige winter. Hoewel zo'n grote burgemeester gelijk een echte 'zeemeeuw' meestal aan de kust blijft, was het ook in Gent prijs: Stefaan Claeys vond op 1 februari 2018 een onvolwassen exemplaar aan de Watersportbaan. Dat juveniele beest was goed herkenbaar: in tegenstelling tot andere pubermeeuwen die een nogal zwart-wit-en-alles-daartussen-verenkleed hebben, ziet zo'n jonge burgemeester er uit gelijk een mokka-crème koffie. Heel dat lijf is zo'n schoon, romig kleurtje en dat valt wel op tussen al dat andere meeuwengedoe.

En dus hopte, we hadden plots drie burgemeesters in Gent: een echte, en dan twee andere met vleugels en een grote bek.

Standvastige burgemeesters

Veel meeuwen zijn nogal plaatstrouw als het gaat om overwinteringsgebieden. De meest beruchte meeuw in het Gentse was Attila, een Pontische meeuw die een tiental jaren aan een stuk in het Leeuwenhof in Drongen zat. Vanop een verlichtingspaal telde die een half jaar de auto's op de R4 en af en toe stak die eens over en kwam hij in de Bourgoyen op bezoek. Omdat er tegenwoordig meer meeuwen geringd worden, kunnen we nu ook echt hun paspoort zien en weten we dat we jaarlijks dezelfde gasten op bezoek krijgen. Het zou dus niet verwonderen als die burgemeesters er aan denken om terug te komen en van Gent hun tweede verblijf maken.

Niet schrikken dus als je deze winterperiode langs de Watersportbaan fietst en je plots een samenscholing aan het water merkt. Of je zit op tram 4 vanaf de Muide en je ziet een hele hoop volk met verrekijkers en telescopen op de kade.

Ze zijn geen eendjes aan het voederen. Ze gaan geen vissen tellen. Ze zijn naar de burgemeester aan het kijken.

© JO DE PAUW

© JO DE PAUW